

The פירות עכּוּים in order to avoid the איסור סחורה instituted by the שמיטה חזון איש.

1. דרך אמונה פקדו' ס'ק י"ח

והתקין מרן חנות שמיטה בשליחות, דהיינו שהחנוני אינו אלא שליח לקנות הפירות עבור הקונה וכל האחריות על הקונה, והחנוני אינו מקבל אלא ההוצאות שעלו לו הפירות ושכר טירחא כמה שקצבו לו בעבור השליחות.

produce is also distributed through בית דין. They may charge for there expenses.

2. תוספתא מסכת שביעית (ליברמן) פרק ח הלכה א

בראשונה היו שלוחי בית דין יושבין על פתחי עיירות כל מי שמביא פירות בתוך ידו נוטלין אותן ממנו ונותן לו מהן מזון שלש סעודו' והשאר מכניסין אותו לאוצר שבעיר הגיע זמן תאנים שלוחי בית דין שוכרין פועלין עודרין אותן ועושין אותן דבילה וכונסין אותן בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר הגיע זמן ענבים שלוחי בית דין שוכרין פועלין בוצרין אותן ודורכין אותן בגת וכונסין אותן בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר הגיע זמן זתים שלוחי בית דין שוכרין פועלין ומוסקין אותן ועוטנין אותן בית הבד וכונסין אותן בחביות ומכניסין אותן לאוצר שבעיר ומחלקין מהן ערבי שבתות כל אחד ואחד לפי ביתו

Vegetables that grow during Shmita are אסור דרבנן. This is called ספיחין.

3. רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק ד

כל שתוציא הארץ בשנה שביעית, בין מן הזרע שנפל בה מקודם שביעית, בין מן העיקרים שנקצרו מקודם וחזרו ועשו ושניהם נקראו ספיח, בין מן העשבים והירקות שעלו מאיליהן ואין להן זרע הכל מותר לאכלו מן התורה שנאמר והיתה שבת הארץ לכם לאכלה, ואפילו שדה שנטיבה בשביעית וצמחה פירותיה מותרין באכילה, וזה שנאמר את ספיח קצירך לא תקצור שלא יקצור כדרך שקוצר בכל שנה, ואם קצר כדרך הקוצרין לוקה, כגון שקצר כל השדה והעמיד כרי ודש בבקר, או שקצר לעבודת הארץ כמו שבארנו, אלא קוצר מעט מעט וחובט ואוכל. ומדברי סופרים שיהיו כל הספיחים אסורין באכילה, ולמה גזרו עליהם מפני עוברי עבירה, שלא ילך ויזרע תבואה וקטניות וזרעוני גנה בתוך שדהו בסתר, וכשיצמח יאכל מהם ויאמר ספיחים הן, לפיכך אסרו כל הספיחים הצומחים בשביעית.

הא למדת שאין אוכלין מפירות שביעית אלא פירות האילנות והעשבים שאין זורעין אותם רוב האדם כגון הפיגם והירבוזין השוטים וכל כיוצא בהן, אבל הירקות שדרך רוב האדם לזרעם בגנות ומיני תבואה וקטניות כל הצומח מהן אסור מדבריהם והמלקטן מכין אותו מכת מרדות.

Plants grown in a greenhouse may not have an איסור ספיחין.

4. שו"ת מנחת שלמה תנינא (ב - ג) סימן קכג

(א) מסתבר שבאינו נקוב ליכא גזירה זו [דספיחין], ואף גם בנקוב אפשר דלא גזרו, כי ביארנו במק"א [מנח"ש ח"א סי' מ' ד"ה גם נ"ל] דתחילת הזריעה בעציץ נקוב הוי בתלוש ולא נעשה כארץ אלא אח"כ. וכיון שכן אפשר דאיסורו רק מדרבנן, וכיון דאיסור ספיחין רק מדרבנן וגם הקילו בשדה בור וניר וכדומה, מהיכ"ת נימא דגזרו גם על אינו נקוב שהוא מדרבנן, וגם אמרו עלה בגמ' שבת דלאו היינו רביתיהו.

גם כתבתי בכרם ציון פ"ב הערה ד' [מנח"ש ח"א סי' מ"א אות ד'] דאין יסוד ברור שדיני שביעית נוהגים מדרבנן גם בעציץ שאינו נקוב כמו שחייב מדרבנן בתרו"מ, גם כתבתי שמהרז"ה במס' ר"ה ט"ו ע"א משמע קצת דלא נוהג כלל שביעית אפי' מדבריהם, ואף גם לענין נקוב אם אמת הדבר מה שכתבנו דזריעה הוי שם רק מדרבנן, יתכן שדומה למקומות שהחזיקו עו"מ ולא החזירו עו"ב דלא גזרו שם על הספיחין ויתכן שהוא מפני ששם זה רק מדרבנן, גם אפשר דהואיל ועציץ זוטרי שיעורוי וקשה מאד לעוברי עבירה לשקר בזה ולומר שעלו מאליהם ולכן יתכן שגם בזה לא גזרו רבנן על הספיחין, עכ"פ נראה דבכגון דא על האוסר להביא ראיה ולא על המתיר.

At the end of the growth season, the remaining produce in your house must be declared ownerless. This is called ביעור.

5. ויקרא פרק כה פסוק ז

לבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכל :

רש"י ויקרא פרק כה פסוק ז

ז) ולבהמתך ולחיה - אם חיה אוכלת בהמה לא כל שכן, שמזונותיה עליך, מה תלמוד לומר ולבהמתך, מקיש בהמה לחיה, כל זמן שחיה אוכלת מן השדה האכל לבהמתך מן הבית, כלה לחיה מן השדה כלה לבהמתך מן הבית :

6. רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק ז

פירות שביעית אין אוכלין מהן אלא כ"ז שאותו המין מצוי בשדה שנאמר ולבהמתך ולחיה אשר בארצך תהיה כל תבואתה לאכול, כ"ז שחיה אוכלת ממין זה מן השדה אתה אוכל ממה שבבית, כלה לחיה מן השדה חייב לבער אותו המין מן הבית וזהו ביעור של פירות שביעית. כיצד הרי שהיו לו גרוגרות שביעית בתוך ביתו אוכל מהן כל זמן שהתאנים באילנות בשדה, כל התאנים מן השדה אסור לאכול מאותן שבבית אלא מבער אותן. היו לו פירות מרובין מחלקן מזון שלש סעודות לכל אחד ואחד, ואסור לאכול אחר הביעור בין לעניים בין לעשירים, ואם לא מצא אוכלין בשעת הביעור שורף באש או משליך לים המלח ומאבדן לכל דבר שמאבד.

7. רמב"ן ויקרא פרק כה פסוק ז

ז) ולבהמתך ולחיה - אם חיה אוכלת בהמה לא כל שכן שמזונותיה עליך, ומה תלמוד לומר ולבהמתך, הקיש בהמה לחיה, כל זמן שחיה אוכלת מן השדה אתה מאכיל לבהמתך מן הבית כלה לחיה מן השדה כלה לבהמתך מן הבית, לשון רש"י מתורת כהנים (פרק א ח). והכילוי הזה לא פירש הרב מהו. וענינו, שיכלה הפירות אחר זמן מביתו להפקירן, והוא ביעור שביעית שהזכירו חכמים בכל מקום : ואין הענין שיהיו הפירות אחר זמן הביעור אסורין בהנאה ובאכילה ויהא מחויב לאבדם, ולא מנו חכמים במשנה (סוף תמורה) פירות שביעית לא מן הנשרפים ולא מן הנקברים, ואינו אלא שהוא צריך לבערם מרשותו ולהפקירם לעניים ולכל אדם, כענין בערתי הקדש מן הבית (דברים כו יג). וכן שנינו (שביעית פ"ט מ"ח) העניים אוכלין אחר הביעור אבל לא העשירים דברי ר' יהודה, רבי יוסי אומר אחד עניים ואחד עשירים אוכלין אחר הביעור. ופירוש עניים כל שלקטו הפירות משדות של אחרים מן ההפקר, ועשירים בעלי השדות עצמן שלקטו אותן מן השדות שלהם בהפקרם, ורבי יהודה אסרן להם מדבריהם מפני חשד, ורבי יוסי מתיר והלכה כדבריו : אבל אם עכבם בביתו אחר הביעור כדי לאכלן, אסורין הם באכילה לגמרי, וזו היא שביעית שאוסרת בנותן טעם לאחר הביעור שאין לה מתירין. ואפשר שהאיסור הזה מדבריהם הוא. ואולי אפילו הביעור כולו חומר מדברי סופרים, והברייתות השנויות בתורת כהנים בענין הביעור אסמכתא מדרבנן :

קדושה have פירות שביעית. They may not be destroyed, wasted, used or eaten in an abnormal way, fed to an animal, fed to a non Jew, or brought to לארץ.

There is no מצוה to eat them.

8. חזו"א שביעית סימן י"ד אות י'

אין כלל מצוה באכילתו, אלא איסור הפסד, דאין איסור להניחן שירקבו מעצמן.

Leftovers can not be put in the regular garbage.

9. ספר פירות שביעית

שיירי אוכל הקדוש בקדושת שביעית שאין רוצם לאכלם עוד, יש להניח בכלי מיוחד (פח שמיטה) עד שיירקבו וייפסלו לאכילת אדם. ואין להניחם בדלי האשפה לפי שעלולים להתקלקל בו כשיבואו במגע עם פסולת אחרים.

Mashing or making juice is only permitted if that is a normal use of the product Produce eaten raw may not be cooked, produce normally cooked may not be eaten raw.

10. רמב"ם הלכות שמיטה ויובל פרק ה הלכה ג

ולא ישנה פירות מברייתן כדרך שאינו משנה בתרומה ומע"ש, דבר שדרכו ליאכל חי לא יאכלנו מבושל, ודבר שדרכו להאכל מבושל אין אוכלין אותו חי, לפיכך אין שולקין אוכלי בהמה ואינו מטפל לאכול תבשיל שנפסד והפת שעפשה כדרך שאינו אוכל בתרומה ומעשר.